

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 531/2024
13.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3250/23 од 23.08.2023. године, у седници одржаној 13.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3250/23 од 23.08.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3250/23 од 23.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2889/19 од 06.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име разлике од исплаћене до припадајуће плате за период од августа 2016. године до августа 2019. године исплати појединачно наведене месечне износе, са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате, како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да у име и за рачун тужиоца уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање и доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање за период од 23.08.2016. године до 31.08.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 53.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3250/23 од 23.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примено члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете у висини разлике између плате коју је тужена у спорном периоду исплаћивала тужиоцу у складу са правноснажним и коначним решење од 29.04.2008. године, којим је тужилац, као запослени у привременим институцијама Косова и Метохије преузет у Управу за извршење заводских санкција почев од 15.05.2008. године и плате коју би тужилац остварио применом одредби Закона о платама у државним органима и јавним службама и Закона о платама државних службеника и намештеника. Одлука која се ревизијом побија је у складу са судском праксом у предметима са истим чињеничним и правним основом, а тужилац уз ревизију није доставио другачије правноснажне одлуке које би указивале на потребу уједначавања судске праксе или потребу за новим тумачењем права, са којих разлога је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.08.2019. године, а вреднос предмета спора је 993.932,33 динара.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

подношења тужбе, то је ревизија недозвољена, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић